



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

בפני כב' השופט שנלר, אב"ד  
כב' השופט ד"ר ורדי  
כב' השופטת לבהר-שרון

המערער:

[REDACTED]  
עייני בייכ עו"ד מי וויט

נגד

המשיבה:

[REDACTED]  
עייני בייכ עו"ד ר' שדמי

פסק דין

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14

השופט ישעיהו שנלר, אב"ד:

ערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה – מחוז תל-אביב (כב' השופט פי שטרק) מיום 5.2.2009, לפיו הורה בית המשפט על סילוק ידו של המערער מדירת מגורי הצדדים (תמ"ש 38920/06).

רקע עובדתי

1. המערער (להלן גם: הבעל) והמשיבה (להלן גם: האשה) נישאו ביום [REDACTED], ובסמוך לאחר גירושיו של המערער ומנישואין קודמים. מנישואין אלה נולדו לצדדים שלוש בנות, ילידות [REDACTED] ו-[REDACTED] (להלן: הבנות).
2. ביום [REDACTED], במהלך תקופת הנישואין, נרכשה דירה ברחוב [REDACTED], ונרשמה על שם המשיבה בלבד (להלן: הדירה).



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

3. ביום 16.4.1993 הצדדים חתמו על הסכם ממון וגירושין (להלן: **ההסכם**). ההסכם קיבל תוקף של פסק דין על ידי בית הדין הרבני ביום 14.6.1993.
- בהתאם להוראות ההסכם היו אמורים הצדדים להתגרש, תוך שנקבעו הוראות ביחס לחזקה בבנות על ידי האשה והסדרי הראיה על ידי הבעל.
- כך נקבע אודות חלוקת המטלטלין, כי חשבונות הבנקים ע"ש כ"א מהצדדים בנפרד יועברו לבעלותו הבלעדית של בעל החשבון, וכך גם ויתור האשה על כתובתה ומזונותיה מיום מתן הגט.
- לענייננו חשובות ההוראות הבאות בהסכם. ראשית הקשור לדירה:
- "6. א. הדירה.... בה זכאי הבעל למחצית הזכויות, תועבר/תישאר בבעלות האשה בשלמות.
- ב. מוסכם על הצדדים, כי תמורת ויתור הבעל על מחצית זכויותיו בדירה ובמטלטלין כמפורט בנספחים יהא פטור מתשלום מזונות כלשהם לאשה ו/או לילדים לרבות מדורס, כלכלתם, הוצאות רפואיות ו/או כל הוצאה אחרת, מיום חתימת הצדדים על הסכם זה.
- ג. אם האשה תפסיק לעבוד האב ישלם מזונות לפי יכולתו.
- (סעיף זה האחרון נכתב בכתב יד לאחר שהאמור בדפוס, לפיו בכל מקרה לא יהיה חייב הבעל במזונות, נמחק).
- בנוסף, נקבע כי האשה מתחייבת להימנע מהגשת תביעה למזונות הבנות או מזונותיה, וכי כל שינוי מהאמור בהסכם לא יחייב אלא אם ייעשה בכתב. בהמשך נקבע בסעיף 9 להסכם:
- "כל התחייבויות הבעל והאשה שלובות וכרוכות בביצוע הגט".
- כך גם הוסף סעיף של העדר תביעות נוספות אהדדי בכל הקשור לתקופת הנישואין, אך אין באמור למנוע נקיטת פעולה משפטית להבטחת "ביצועו וישומו ומימושו של הסכם זה".
4. הצדדים לא התגרשו בגט פטורין כמתחייב בהסכם, והבעל המשיך להתגורר בדירה כאילו לא אירע דבר. כך במשך תקופה של כ- 12 שנים, לא נקטה האשה כל צעד לממוש האמור בהסכם מחד גיסא, והבעל מצידו לא נקט כל פעולה משפטית בהתייחס להסכם מאידך גיסא.
5. רק ביום 7.8.2005 הגישה המשיבה תביעת גירושין לבית הדין הרבני.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 כך גם ביום 7.8.2006 הגישה המשיבה תביעה לסילוק ידו של המערער מהדירה, היא התביעה  
2 נשוא פסק דינו של בית משפט קמא.

3  
4 6. בתביעתה טענה המשיבה כי משך עשרות בשנים נהנה המערער מעמל כפיה של  
5 המשיבה מבלי שתתן שטרם לכלכלת המשפחה, ואף ניצל הכנסותיה, וכי עתה קצה נפשה,  
6 והחליטה לסלק את המערער ממחיצתה, כפי שהחליטה להגיש את תביעת הגירושין, אשר  
7 מונחת בפני בית הדין הרבני בעת הגשת תביעתה.  
8 בתביעתה מאזכרת המשיבה את ההסכם, ואת פסק הדין לגירושין שניתן בזמנו.  
9 בהתייחס לדירה טענה המשיבה כי היא ממנה את רכישתה, באמצעות חסכונו של טרם  
10 הנישואין, והלוואות שקיבלה מקרובי משפחתה, כך גם כי היא רשומה כבעלת הזכויות  
11 בדירה. עוד טענה כי אכן בפועל נטלה משכנתא לרכישת הדירה אך זאת לפי דרישת המערער,  
12 ובאופן שכספי המשכנתא הועברו למוכר הדירה, וכספי הלוואות מקרובי משפחתה הועברו  
13 למערער לשם רכישת מונית. בהמשך תיארה את ההתנהלות הכלכלית של הצדדים,  
14 וכשלטענתה המערער חי כטפיל שלה.  
15 בפרק הסיכום בתביעה, טענה המשיבה כי למעשה המערער מתגורר בדירתה כשאינו תורם  
16 מאומה לקיומה של המשפחה, כי למערער אין כל זכות קניינית או אחרת בדירה, ולכן ייעשה  
17 צדק אם יפונה מהדירה, וכי אין בחיי הנישואין לכשעצמם להקנות זכות קניינית בדירה  
18 למערער, לרבות תוך הפניה לסעיפים 4 ו-5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן:  
19 חוק יחסי ממון).

20  
21 7. לאחר שהמערער לא הגיש כתב הגנה ולא התייצב לדיון, ניתן ביום 7.12.06 פסק דין  
22 במעמד צד אחד, לפיו על המערער לסלק ידו מהדירה. אמנם פסק הדין בוטל לאחר מכן, אך  
23 בפועל המערער אכן אינו מתגורר בדירה מאז סמוך לאחר מתן פסק הדין האמור, ועד היום.

24  
25  
26 8. לאחר ביטולו של פסק הדין, המערער טען כי מדובר בדירה שנרכשה במהלך נישואי  
27 הצדדים. בהתייחס להסכם, טען שאין לו כל נפקות, ומכמה טעמים:  
28 הצדדים בפועל לא התגרשו; הצדדים חזרו להתגורר ביחד; הבעל אכן שילם מזונות, ולא  
29 נסמך על הפטור שבהסכם, וסידור הגט היה תנאי מתלה לביצוע יתר סעיפי ההסכם.  
30 מעבר לכך, המערער טען כי התנהגות הצדדים מעלה קיומה של חזקת שיתוף בדירה.  
31  
32



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

תמצית פסק דינו של בית משפט קמא

- 1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30
9. בראשית דבריו דחה בית משפט קמא את טענת הבעל, כי בית המשפט נעדר סמכות עניינית, הואיל וזאת מוקנית לבית הדין הרבני, שרכש את הסמכות לרון בענייני הרכוש, בעת שהמשיבה כרכה את עניין הרכוש בתביעתה.
- בית המשפט ציין, כי הבעל עובד לפרנסתו [REDACTED] והאשה בחברת [REDACTED] בנוסף כי אכן בעת רכישת הדירה רכש המערער [REDACTED] וכי הבעל מודה כי אין לו נכסים על שמו, וזאת כדי למנוע מצב שגרושתו תשים ידה על נכסיו.
- עוד ציין בית המשפט בהתייחס להסכם "מצד הבעל לא הוגשה אף תביעה לביטול הסכם הממון/גירושין, לחילופין תובענה לפסק דין הצהרתי ואיזון משאבים על פי חוק בכל הקשור לטענותיו הקנייניות לדירה. כמו כן האישה לא עשתה דבר לקיומו של ההסכם".
10. בית משפט קמא קבע כי עסקינן במשטר של איזון משאבים. במשטר זה על המערער הנטל להוכיח כי התקיימה כוונת שיתוף ספציפית בנכס, שאינו רשום על שמו. בית המשפט, לאחר שבחן את הראיות, הגיע למסקנה כי המערער לא הצליח להרים את נטל ההוכחה המוטל עליו, ושכל מעשיו נגועים בחוסר תום לב, בה בשעה שהוא עותר לסעד מדיני היושר.
- בית המשפט קבע כי על פי סעיף 8 להסכם (הכוונה לסעיף 9, כאמור) יש לקבוע כי ההסכם לא השתכלל מאחר והצדדים לא התגרשו. יחד עם זאת, ניתן ללמוד מההסכם כי הצדדים בחרו לנהל משק בית של הפרדה ולא של שיתוף. ביטוי נוסף לכך ניתן למצוא בעובדה כי הדירה, כבר עם קנייתה, נרשמה על שם האישה בלבד, כשמנגד הזכויות במונית נרשמו באופן בלעדי על שמו. יתר על כן "ויתורו של הבעל על הדירה שכבר בתחילת הדרך רשומה על שמה של האישה בלבד נוגדת את הילכת השיתוף בפרשת הדרי...".
- בית המשפט התייחס לטענת המערער, כי הצדדים נהגו במשטר של שיתוף נכסים לאחר אישור ההסכם, והראיה כי שילם מזונות והשתתף בהוצאות הבית. כראיה לכך הציג המערער פתקאות שונות המעידות כי נענה לבקשות לתשלומים מהמשיבה ומהבנות. בית המשפט מצא כי ראיות אלו מוכיחות את ההפך מאשר ביקש המערער להוכיח. היינו, כי עצם העובדה, שהמערער נהג לאסוף ראיות נגד המשיבה, מצביעה על כך, כי הצדדים לא חיו חיי שלווה ושיתוף מלא.



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו**  
**בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

8.9.11

1 המערער הביא את אמו לעדות בטענה כי הלוותה כספים, שעזרו לרכישת הדירה. בית  
2 המשפט קבע כי לא ניתן להסתמך על עדותה, מאחר וזו סתרה את תצהירה, וכן לא הובאו  
3 ראיות למקור הכסף.  
4

5 מעבר לאשר נאמר עד כה, בית המשפט מצא כי סירוב הבעל לסדר גט פטורין על פי בקשת  
6 האשה מהווה חוסר תום לב. המשיבה מצאה את עצמה חסרת אונים, בפני סירובו של  
7 המערער לכבד את הסכם הגירושין שביניהם, ומי המערער סירב ליתן גט למשיבה כקלף  
8 מיקוח עבור כספים אותם זרש, וזאת גם תוך הפנייה לדברי הבעל בפני בית משפט קמא.  
9 עוד הפנה בית המשפט לטענת הבעל כי הסתיר רכוש מגרושתו, כחיזוק לחוסר תום ליבו,  
10 כאשר הוא מבקש להינות משני העולמות.  
11

12 בנוסף, השיהוי בו נקט הבעל מלנקוט בהליכים כדי לממש את זכותו עומד לרעתו. לעומת  
13 זאת, אין לזקוף לחובת המשיבה את השיהוי בו נקטה, שכן זה היה כנגד תקוותה לזכות בגט.  
14

15 מסקנת בית משפט קמא הייתה כלדקמן:

16 "המסקנה המשולבת בין העדר קיום שיתוף בין הצדדים וקביעה שהבעל פעל  
17 בהעדר תום לב, הבעל נכשל בנטל הראיה, להוכיח זכות קניינית בדירה. אשר  
18 על כן אין הבעל זכאי להישאר בדירה ריקה, מכל תוכן של שיתוף ושלווה בין  
19 הצדדים".  
20

**עיקר טענות הצדדים בערעור**

21  
22 11. המערער טוען כי שגה בית משפט קמא בהחלת נורמה משפטית שגויה על המקרה.  
23 השאלה שעמדה לדיון הייתה זכותו הקניינית של המערער בדירה, ואילו בית המשפט בחן  
24 את מעמדו של המערער כבר רשות (המערער מפנה לעי 6 לפרוטוקול הדיון מיום 9.7.2008).  
25  
26 המערער מציין, כי אין מחלוקת, כי לא היה לו במשך כל שנות הנישואין חשבון בנק, וכי כל  
27 פעולותיו הכספיות התבצעו באמצעות חשבון הבנק של המשיבה או במזומן. כך נהגו הצדדים  
28 מחמת חשש מתביעות כספיות שהיו לגרושתו של המערער מנישואיו הקודמים או מחשש  
29 שיהיו לה. עוד מציין המערער "כי יחסי הצדדים החלו עוד במהלך חיי נישואיו הקודמים  
30 של המערער, שלא לומר כי היכרותו את המשיבה האיצה את גרושיו".  
31



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11



1 המערער טוען כי עיון בסעיף 6 להסכם מעלה, שהצדדים סברו כי הוא זכאי למחצית הזכויות  
2 בדירה, וכנגד ויתורו זה יהא פטור מתשלום מזונות לבנות ולמשיבה. מכיוון שההסכם לא  
3 יצא אל הפועל, הרי שזכויותיו בדירה נותרו בידיו.  
4

5 עוד טוען המערער, כי לפי ההלכה הפסוקה הנטל המוטל על בן הזוג העותר לזכויות בדירת  
6 מגורים הוא נטל מופחת, שכן דירת מגורים היא גולת הכותרת של חזקת השיתוף. הוכח כי  
7 הצדדים חיו בדירה למעלה מ-22 שנים רצופות, בנסיבות אלה לא היה מוטל עליו להוכיח את  
8 זכויותיו בדירה, אלא על המשיבה.  
9 יתר על כן, לא ניתן להסיק מהוראות הסכם גירושין בו חפצים הצדדים להפריד את רכושם,  
10 כי משך שנים רבות לאחריו הפרידו ברכושם.  
11

12 המערער טוען כי שגה בית המשפט בזקיפת הפתקאות לחובתו, ובהתעלמו מכך שבפועל הוא  
13 אכן נשא במזונות הבנות. לטענתו, הפתקאות הוגשו כמייצגות רק לגבי תקופת המשבר  
14 הנוכחי, וכהוכחה לכך שפרנס את משפחתו.  
15

16 המערער טוען כי שגה בית המשפט בכך שהתעלם מקיומן של שתי משכנתאות שנטלו לשם  
17 רכישת הדירה. הוכח כי הצדדים נטלו שתי הלוואות המובטחות במשכנתא בימים 19.2.87 ו-  
18 21.6.87, אשר שימשו למימון כמעט מחצית מהדירה, ואשר כערבים חתומים בין היתר  
19 קרובי משפחתו של המערער. בנוסף, בחלק משנות הנישואין המשיבה לא עבדה, והוא נשא  
20 לבדו בנטל כלכלת הבית. עוד מציין המערער, כי המשיבה טענה כי המימון לרכישת הדירה  
21 ניתן על ידי קרובי משפחתה, אך עניין זה נזנח על ידה וכלל לא הוכח.  
22

23 סוף דבר, טוען המערער כי המשיבה לא הביאה כל ראיה שיש בה כדי לדחות את תחולת  
24 סעיף 9 לחוק יחסי ממון, המורה: "ראיה על היות נכס בבעלותו או בהחזקתו של אחד מבני  
25 הזוג או על היותו רשום על שמו, אין בה בלבד כדי לצאת ידי נטל ההוכחה שיש למעט נכס  
26 זה מן הנכסים ששווים יאוזן בין בני הזוג".  
27

28 12. המשיבה סומכת טענותיה על קביעותיו השונות של בית משפט קמא.  
29

30 המשיבה טוענת כי "מהחלטת בית המשפט קמא עולה כי הסכם הגירושין שנערך ונחתם  
31 בין הצדדים בשנת 1993 הינו תקף שכן כתנאי לביטול פסק הדין היה על המערער להצהיר  
32 כי סעיף מתוך ההסכם בטל" (סעיף 2 לעיקרי הטיעון).





בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

הפסיקה קבעה כי המבחן - האם לפנינו הסכם ממון כמשמעו בחוק הזקוק לאשור - הינו כדלקמן (ע"א 169/83 שרעבי נ' שרעבי, פ"ד לט(3) 776 782):

"...המבחן, אם הסכם פלוני בין בני-זוג הוא 'הסכם ממון' אם לאו, טמון במטרתו. אם זו צופה פני איזון משאבים בענייני ממון לעת מוות או גירושין, לפנינו 'הסכם ממון', יהיו ממדיו רחבים או צרים. לעומת זאת, אם זו נוגעת ליחסים שוטפים או לעיסקה רגילה בין בני-אדם - לאו דווקא בנושא של דיני משפחה, אלא למשל דיני חוזים או קניין ללא קשר נראה לעין עם איזון משאבים בעת גירושין או מוות - לפנינו הסכם רגיל, שדינים אלה (לפי הנושא) חלים עליו..."

אם בני הזוג לא עשו הסכם ממון כהגדרתו, או בעניינים בהם הסכם הממון שותק, יחול ביניהם הסדר של איזון משאבים. היינו, יחול העיקרון כי "אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקניינים של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובות השני" (סעיף 4 לחוק), עד ל"התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג", אז יהיה "זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט" נכסים שאין לאזן את שווים (כגון נכסים שקדמו לנישואין, התקבלו במתנה או בירושה במהלך הנישואין, הוסכם בכתב כי לא יואזנו וכו') (סעיף 5 לחוק). לשון אחר, החוק אינו יוצר שיתוף קנייני בין בני הזוג, אלא רק זכות אובליגטורית דחויה לקבלת שווים של מחצית מה"נכסים" עם פקיעת הנישואין.

למרות שלכאורה ניתן היה להחיל את הלכת השיתוף הכללית, החלה על בני זוג שנישאו קודם לשנת 1974, במקביל להסדר איזון משאבים, הפסיקה דחתה אפשרות זו. עם זאת, הפסיקה קבעה כי ניתן להחיל את הלכת השיתוף הספציפית. היינו, בן זוג רשאי להוכיח כי התקיימה בין הצדדים כוונת שיתוף בנכס מסויים על יסוד הדין הכללי (ראו בע"מ 4545/09 פלוני נ' פלונית (לא פורסם 7.1.2010) וההפניות שם). עוד קבעה הפסיקה כי שאלה זו, האם הוכחה כוונת שיתוף מסויימת, היא שאלה שבעובדה.

14. בהתייחס לדרך שבה יש להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בדירת מגורים נקבע בעניין אבו רומי (רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6) 175, (להלן: פס"ד אבו רומי)) כדלקמן (פסקה 10 לפסק הדין; והדגשות שלי):

"כפי שנקבע לא אחת, דירת המגורים היא נכס משפחתי מובהק, לעתים הנכס המשמעותי ביותר של בני-הזוג ולעתים אף היחיד. מטעם זה, לשיטתי, יש





בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 טעם להקל על בן-הזוג הטוען לבעלות משותפת בדירת המגורים כאשר זו  
2 רשומה רק על שם אחד מהם. עם זאת לא די בעצם קיומם של חיי נישואין  
3 משותפים, אף שהיו ממושכים, כדי לקבוע שיתוף בדירת מגורים מכוח דין  
4 כללי, שאם תאמר כן, נמצאת מכניס בדלת אחורית את חזקת השיתוף,  
5 שלשיטתי איננה חלה במקביל לחוק יחסי ממון. סעיף 4 לחוק יחסי ממון קובע  
6 מפורשות כי "אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקנינים  
7 של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות  
8 לחובות השני" (ההדגשות שלי - ט' ש' כ'). על-מנת שתוקנינה זכויות בדירת  
9 מגורים הרשומה על שם בן-הזוג האחד לבן הזוג האחר, על האחרון להראות  
10 נסיבות עובדתיות, נוסף על עצם קיום הנישואין, שמהן ניתן להסיק - מכוח  
11 הדין הכללי - הקניית זכויות בדירת המגורים".  
12

13 15. אולם, לכאורה, ניתן להיווכח מהמחלוקת, שבין השופטים בעניין בן גיאת (ע"א  
14 7750/10 בן גיאת נ' הכשרת היישוב ביטוח בע"מ (לא פורסם 11.8.2011), להלן: פס"ד בן  
15 גיאת), כי לכאורה הדרישה לחיזוק כוונת השיתוף הספציפי בדירת מגורים יכול ולא תדרוש  
16 רף גבוה.  
17 בפסקה 13 לפסק דינו, מפנה כבי השופט עמית לפסיקה, שדנה במיוחדות של דירת המגורים,  
18 ובמיוחד דירה שבה התגוררו משך שנים רבות. אמנם בית המשפט מפנה לפס"ד אבו רומי,  
19 והצורך להראות נסיבות מעבר לעצם קיום נישואין משותפים ואורך הנישואין, הגם שבד  
20 בלב מצא לנכון לציין ".... גם אם נלך לגישה זו....", ולא כהסכמה לאותה גישה.  
21 יתר על כן, כבי השופט עמית מפנה להלכה לפיה זכותו של בן הזוג הלא רשום מכוח הלכת  
22 השיתוף הינה מעין קניינית - זכות של קניין שביושר - וכי גיבושה כבר במהלך חיי הנישואין.  
23 מכל מקום בפסקה 25 לפסק דינו מציין בית המשפט "יש להכיר בזכותה של המערערת  
24 למחצית הדירה מכוח הלכת השיתוף....".  
25 עוד הוסיף כבי השופט עמית וציין, כי מדובר בחזקה הנתפסת "כחזקה נורמטיבית ולא  
26 חזקה עובדתית-הסכמית....".  
27 הנה כי כן, לשיטה זאת למעשה מעת שעסקין בדירת מגורים, הרי יש להפעיל ביחס אליה  
28 את אותם מבחנים שהוחלו גם בעבר בהתייחס לחזקת השיתוף.  
29  
30 מנגד, לשיטת כבי השופט רובינשטיין אין תחולה להלכת השיתוף, בעת שעסקין בבני זוג  
31 שמשטר איזון המשאבים חל ביחס ליחסי הממון שביניהם, ועל כן מקורה של טענה לשיתוף  
32 ספציפי ביחס לדירת מגורים תהיה "מכוח דיני הקניין הרגילים" (פיסקה ב').



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 אמנם כבי' השופט פוגלמן לא נצרך להכריע במחלוקת זאת, להבדיל מהמחלוקת השנייה שם,  
2 שעניינה "התחרות" מול צד ג', אך גם השופט פוגלמן חזר והיפנה לחשיבות של דירת מגורים  
3 ביחסים שבין בני זוג, כך גם את הנסיבות מהן ניתן יהיה להסיק על הקניית הזכויות ועוד.  
4

5 16. יוער, כי לדעתי מעבר לאותן נפקויות, שציין כבי' השופט רובינשטיין בין שתי הגישות,  
6 דומה כי אם ננקוט כגישה, אשר אינה רואה הבדל בין יישום הלכת השיתוף הכללית על בני  
7 זוג שמשטר זה חל עליהם, לבין החלטה בהתייחס לשיתוף ספציפי בדירת מגורים על בני זוג,  
8 שמשטר איזון המשאבים חל ביחס אליהם, תוצאתה של גישה זו תביא גם להחלתן של אותן  
9 הלכות מכת הלכת השיתוף הכללית, לרבות האבחנה בין נכסים עסקיים לבין דירת מגורים.  
10 כך גם הקביעה כי לכאורה מגורים משך שנים רבות מקימה את החזקה אשר על הצד  
11 המבקש לסותרה, להוכיח כי אכן יש מקום לסתירתה, ובהתאם לאשר נקבע בע"א 806/93  
12 הדרי נ. הדרי פ"ד מח(3) 685, וכפי שסוכמה ההלכה בבג"ץ 8214/07 פלונית נ. פלוני (לא  
13 פורסם 22.7.10):

14 "מעבר לדרוש יצוין כי כבר בתחילת ימיה של הלכת השיתוף נטתה  
15 הפסיקה להקל בהוכחת חזקת השיתוף ככל שמדובר בנכסי משפחה,  
16 ובהם דירת המגורים של בני הזוג (ראו ע"א 630/79 ליברמן נ' ליברמן,  
17 פ"ד לה(4) 359, 371 (1981), וההפניות שם לפסקי דין ישנים אף יותר;  
18 כן ראו ליפשיץ, בעמ' 684)".

19 כך בהמשך:

20  
21 "במהלך השנים חוזקה הלכת השיתוף כך שהתנאים להקמתה נעשו  
22 קלים יותר בעוד התנאים לסתירתה קשים יותר (עניין גבאי, בעמ' 416).  
23 מקל וחומר אמורים הדברים בדירת המגורים של בני הזוג הנחשבת  
24 לנכס משפחתי מובהק" (פסקה 20).

25 "...לפיכך נפסק כי לצורך הקמת חזקת השיתוף בנוגע לדירת המגורים  
26 נדרשת הוכחה מעטה יחסית. "ההנחה היא, שמשרכש אחד מבני הזוג  
27 דירה לצורכי מגורי בני הזוג, כשחיים הם בצוותא תחת קורת גג אחת,  
28 ביקש והתכוון שהבעלות בדירה זו משותפת תהא לשניהם, וזאת כל עוד  
29 אין הנחה זו נסתרת על-ידי כוונה אחרת העולה מפורשות, או במשתמע,  
30 מנסיבות העניין" (ע"א 741/82 פיכטנבאום נ' פיכטנבאום, פ"ד לח(3)  
31 22, 26 (1984) (להלן: עניין פיכטנבאום)). המגמה הכללית, אם כן,  
32 מייחסת משקל לחיים משותפים רבי שנים בין בני זוג כמקנים שיתוף



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 גם בדירת מגורים שנרכשה על-ידי אחד מהם אף לפני הנישואין (בע"מ  
2 5939/04 פלוני נ' פלונית, פ"ד נט(1) 665 (2004)). לצורך שיתוף בדירת  
3 המגורים אף אין צורך להוכיח חיי שלום והרמוניה, אלא די במינימום  
4 של חיים משותפים תחת קורת גג אחת (עניין בסיליאן, בעמ' 289).  
5 דברים אלו מתחזקים כאשר דירת המגורים מהווה את הנכס העיקרי של  
6 המשפחה (עניין הדרי, בעמ' 690; ע"א 1937/92 קוטלר נ' קוטלר, פ"ד  
7 מט(2) 233, 242 (1995) (להלן: עניין קוטלר)). יתרה מכך, נפסק כי  
8 המשפט מתחשב בציפיותיהם הסבירות של בני הזוג, ולפיכך הוכרה  
9 דירת מגורים כמשותפת בשל ציפיותה הסבירה של בת הזוג לאחר שזו  
10 "נטלה חלק מרכזי במימון הוצאות המשפחה, ובהן גם החזקתה,  
11 טיפוחה ושמירתה של הדירה במחלוקת" (עניין הדרי, בעמ'  
12 693) (פסקה 23).

13 בלשון אחרת, דומה כי לפחות לפי גישה זאת, בנסיבות של חיים משותפים משך שנים כה  
14 רבות, ובהתייחס לדירת מגורים, תקום החזקה, ומבלי אותה דרישה נוספת שנקבעה בפס"ד  
15 אבו רומי.

16  
17 17. ודוק, שאלת השיתוף הקנייני בדירת מגורים, ככל שמדובר בבני זוג שהלכת השיתוף  
18 חלה ביחס אליהם, יכול ותעלה לדיון, הן במסגרת של סכסוך ישיר בין בני זוג, לרבות בעת  
19 פירוד או לקראת פקיעת הנישואין, והן כלפי צדדים שלישיים.  
20 מכל מקום, ככל שחלות הנסיבות הראשוניות לחזקת השיתוף, וככל שהחזקה לא נסתרה,  
21 אזי יזכה בן הזוג הלא רשום, באותה זכות קניינית נטענת. מנגד, אם לא יוכחו התנאים  
22 הראשוניים, או שהחזקה תיסתר, הרי שלא יזכה בן הזוג הלא רשום במאומה, בהתייחס  
23 לאותה דירת מגורים, שאינה רשומה גם על שמו.

24 מנגד, ככל שעסקינן בבני זוג שמשטר איזון המשאבים חל ביניהם, הרי שבהעדר הסכם ממון  
25 ביניהם, יחולו הוראותיו של חוק יחסי ממון. דהיינו, ככל שבית המשפט לא ישתכנע כי יש  
26 מקום להוצאת זכויות בן הזוג הרשום בדירת המגורים ממסת האיזון, אזי לא יידרש בן הזוג  
27 שאינו רשום להוכחות אלו או אחרות, ויהא זכאי לשוויה של מחצית מהזכויות בדירה.  
28 בלשון אחרת, דומה כי בעת שעסקינן בבני זוג שמשטר איזון המשאבים חל ביניהם, לא  
29 יידרש בן הזוג לאותו שיתוף ספציפי נטען בדירת המגורים, אלא מול צד שלישי כבפס"ד בן  
30 גיאת, או מקום שבו מבקש הוא לממש את זכותו הנטענת בדירת המגורים עוד לפני פקיעת  
31 הנישואין, או במועד שבו רשאי הוא לדרוש את איזון הנכסים.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 כמובן, ויכול ואחד מבני הזוג יידרש לטענות שכאלו, מעת שכן הזוג הרשום מבקש להשתמש  
2 בזכותו הקניינית הרשומה, ועל סמך זכות זאת לדרוש את פינויו מהדירה של בן הזוג שאינו  
3 רשום.  
4

5 18. הנה כי כן, יכול וטענת השיתוף הספציפי תעלה במסגרת תביעה מצד בן הזוג שאינו  
6 רשום, אך ניתן להעלותה גם במסגרת הגנה מול עתירה זאת או אחרת של בן הזוג הרשום.  
7 במקרה שכזה, על בית המשפט לבחון את השאלות השונות המתעוררות בנסיבות המקרה  
8 הספציפי, ובהתאם להידרש לשאלה אם אכן זכאי בן הזוג שאינו רשום לרישום הזכויות על  
9 שמו, או למצער, כי תובענה שהוגשה נגדו תבחן בהתאם לזכותו זאת.  
10

**המסגרת הדיונית**

11  
12 19. לא בכדי פרטנו את אשר מצאה המשיבה לציין בכתב תביעתה, לרבות עילת תביעתה.  
13 עילה זאת לא נסמכה על ההסכם, אשר אוזכר אגב אורחא, ובמיוחד שהמשיבה עצמה,  
14 למרות קיומו של פסק דין לגירושין, במסגרת אישור ההסכם, פנתה כעבור שנים בתביעה  
15 לגירושין. עילתה בתביעה דנן הייתה היותה בן הזוג הרשום של דירה המבקש לפנות את בן  
16 הזוג שאינו רשום. מנגד, טענות המערער ביקשו לבסס את זכותו למחצית הזכויות בדירה.  
17 משכך, היה על בית משפט קמא לבחון את הטענות השונות בהתבסס על אותן הלכות כפי  
18 שפורטו לעיל, ואף בהתעלם מאשר נפסק בפס"ד בן גיאת.  
19 אכן, ניתן לעורר את השאלה מה תוקפו של הסכם ממון, לאחר שחולף זמן רב מיום שנכרת  
20 ועד ליום שבו מבקש צד מהצדדים לעשות שמוש בו (ראו נ. שלם השפעת "פגעי הזמן" על  
21 תוקפו של הסכם ממון, פורסם באתר "פסקדין"), אולם לא בית המשפט ואף לא ב"כ  
22 הצדדים נדרשו לסוגיה זאת. נראה כי הסיבה לכך, הינה קביעתו של בית משפט קמא,  
23 שהצדדים שניהם התעלמו מההסכם וחזרו לחיות יחדיו משך שנים, ורק כשגבה טורא חזר  
24 וצץ ההסכם.  
25

26 20. הנה כי כן, בכל הקשור להסכם, הרי מעת שהמשיבה לא התבססה על הוראותיו,  
27 לפיהן אין למערער זכויות בדירה, ודומה, כי לכאורה, בדין עשתה כן, אין מקום שבית  
28 המשפט יידרש להסכם, וכאילו הוא מהווה את המחלוקת שבין הצדדים, להבדיל מהשאלה  
29 האם ניתן להסיק מההסכם על נסיבה זאת או אחרת הקשורה לשאלה שבמחלוקת.  
30 במיוחד יפים הדברים נוכח הוראות סעיף 9 להסכם, המהווה קביעה אודות תנאים שלובים  
31 בין סידור הגט לבין ההתחייבויות השונות. ודוק, המשיבה לא טענה כאילו מדובר בתנאי  
32 מתלה שהמערער מנע את קיומו, וכי על כן אינו רשאי להסתמך על אי קיום התנאי בהתאם



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 להוראת סעיף 28 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973. ממילא גם אין מקום לקביעה  
2 כי ישנה משמעות לכך שמשך השנים לא עתר המערער לביטולו של ההסכם.

3  
4 21. אולם טרם שנדרש לשאלות לגופן, עלינו להעיר שניים:  
5 ראשית, כי ניתן להבין את התוצאה אליה מצא לנכון בית משפט קמא להגיע נוכח התנהלותו  
6 של המערער הן בפניו ואף בפנינו, בכל הקשור לנושא סידור הגט ומניעתו. אולם, עדיין קיים  
7 מרחק רב בין הרצון להגיע לתוצאה האמורה, לבין הנצרך לקביעה האם אכן משפטית היה  
8 מקום להגיע לאותה תוצאה.  
9 שנית, לאור הנסיבות שנוצרו לפיהן המערער אינו מתגורר בדירה כבר שנים, ואף אינו מבקש  
10 לחזור ולדור בה, לכאורה, משלים המערער עם התוצאה, וכדברי בא כוחו בדיון הראשון  
11 בערעור "אסכים שינתן צו מניעה קבוע שלא יחזור לנכס" (עמ' 3).  
12 דומה כי אכן אין חולק כי אין מקום לחזרתו של המערער לדירה, ולכן עיקרו של הערעור  
13 נסוב למעשה על השלכות פסק הדין על זכויותיו של המערער בכל הקשור לדירה.

14  
15 **בחינת פסק דינו של בית משפט קמא**

16 22. עיקרי הנמקותיו של בית משפט קמא פורטו לעיל, ואין מקום לחזור על הנמקותיו.  
17 אולם, ראשית נבחן האם אכן נזקק בית המשפט לאשר היה מקום שיידרש לו.

18  
19 23. אין חולק כי הדירה נרכשה קרוב לשנתיים לאחר נישואי הצדדים, ולאחר שנולדה  
20 בתם הבכורה. לאחר רכישתה נולדו שתי הבנות הנוספות, ורק בחלוף כשש שנים מעת רכישת  
21 הדירה, כרתו הצדדים את החסכם שאושר על ידי בית הדין הרבני. אולם, כפי שנקבע ואין  
22 חולק על כך, הצדדים הונעלמו מההסכם והמשיכו לחיות יחדיו משך כ- 12 שנה נוספות עד  
23 שפנתה האשה בתביעת הגירושין לבית הדין הרבני. הנה כי כן, חלפו עברו להם כ- 20 שנה  
24 מאז רכישת הדירה, ועד שהאשה טענה כאילו הדירה שייכת רק לה.  
25 כך גם נקבע שהן הבעל והן האשה עבדו. בנוסף, לכאורה, כל הניהול הכספי נעשה באמצעות  
26 חשבונות הבנק שע"ש האשה. לכאורה, ומבלי להוסיף נתונים נוספים, בפנינו נסיבות שיש  
27 בהן להצביע על אותו שיתוף ספציפי, ולו חזקה ראשונית לו ואם נזקק אף אנו לאותן ראיות  
28 נוספות, דומה שכלאורה אין להתעלם מההסכם ותוכנו.  
29 נפנה איפוא לחסכם ולתוכנו.

30



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11



24. כפי שפורט לעיל, ההסכם כולל על פניו הצהרה ברורה וחד משמעית, כי אכן הבעל זכאי למחצית הזכויות בדירה, וכי במסגרת הסכם הגירושין הוא נכון לוותר על זכויותיו אלו. יתר על כן, ויתורו אינו שלא בתמורה אלא בתמורה, דהיינו פטור הבעל ממזונות הבנות. לא בכדי פנינו לבי"כ המשיבה על מנת לקבל הסבר הכיזב מתיישב האמור בהסכם עם קביעת בית משפט קמא, אולם לא זכינו למענה ראוי.
- ודוק, לכאורה, בפני בית משפט קמא לא התעוררה השאלה אודות נסיבות כריתת הסכם הגירושין, כך גם הנסיבות שבגינן הוסכם בין הצדדים אשר הוסכם. אכן, יכול וקיים הסבר זה או אחר לאותה הצהרה והסכמה, הסבר שאולי יהיה בו להפחית מעוצמת ההצהרה האמורה, ובמיוחד בהתייחס לתמורה שעניינה ויתור מוחלט של חובת מזונות אב לבנותיו, על כל המשמע מכך – אם בכלל. כך גם יכול אני לשער נסיבה זאת או אחרת אך לא די בהשערות.
- מכל מקום לא בית המשפט, ולא הצדדים נדרשו לשאלות אלו.
25. הנה כי כן, אם בפסיקה שהבאנו לעיל, נדרשו בתי המשפט להסיק מתוך נסיבות חיי בני הזוג, האם אכן יש להחיל את חזקת השיתוף הכללית בהתייחס לדירת המגורים, או שיתוף ספציפי על זרישותיו המוגברות כבפס"ד אבו רומי, במקרה דנן קיימת הצהרה והסכמה מפורשת, שאכן המערער זכאי למחצית הזכויות, אך הוא מוותר עליהן. לכן, לכאורה, היה על המשיבה לשכנע את בית המשפט, מדוע חרף האמור אין המערער זכאי לזכויות במחצית הדירה.
- בלשון אחרת, לכאורה, גם אם עסקינן בהסכם שלא יצא אל הפועל, עדיין אין להתעלם מההצהרות שבו. דהיינו, יכול וההצהרה בדבר זכויותיו של הבעל תהא תקפה, או למצער תשמש כאדן נוסף, וייתכן ואף מרכזי, לטענת המערער אודות זכויותיו הקנייניות בדירה, גם אם ויתורו אינו תקף נוכח הוראות סעיף 9 להסכם.
- מכל מקום הצדדים ובית המשפט לא נדרשו גם לשאלה מה משמעות אותה הצהרה גם בנסיבות בהן לא יצא הסכם הגירושין אל הפועל.
26. כמובן, שללא דיון מקיף בשאלות האמורות לא ניתן היה להגיע לתוצאות ראויות בשאלה שהיה על בית משפט קמא להכריע בה.
27. אך גם בחינת אשר התייחס אליו בית המשפט מעוררת מספר שאלות, אשר יכול וחלקן נובעות מאותה סתירה אליה הפנה, ובצדק, בי"כ המערער בכל הקשור לשיטת בית משפט קמא.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

- 1 כאמור, בהחלטת בית משפט קמא מיום 9.7.08 בעמ' 6 לפרוטקול נקבע כדלקמן:
- 2 "אין בפני ביהמ"ש שום תובענה למס"ד הצהרתי לענין הבעלות בדירה. ב"כ
- 3 הצדדים בטיעון בשאלת ההתנגדות מסכימים שלא מדובר בתביעה בענין של
- 4 קניין אלא האם זכות האשה שהינה בעלת הקניין בדירה להוציא את בעלה
- 5 שהינו ברשות.
- 6 לכן כל שאלה הקשורה לקיום הסכם הגירושין שנחתם ולא אושר על ידי שום
- 7 ערכאה רלבנטית בשלב זה.
- 8 השאלה היא פשוטה – האם ניתן להוציא את בעל התובעת כבר רשות מהדירה
- 9 בזכות הקניין נטו?"
- 10 לכאורה, הן האמור בכתב התביעה והן טענות המערער אינם מתיישבים עם האמור בהחלטה
- 11 זאת. יתר על כן, ההסכם אושר גם אושר בבית הדין הרבני, וניתן לו תוקף של פסק דין.
- 12 בנוסף, לכאורה, אין הדיון בפסק הדין והנמקותיו מתיישב עם האמור בהחלטה. אך גם
- 13 מעבר לאמור יש להתייחס למספר סוגיות נוספות.
- 14
- 15 בית המשפט מפרט את טענות הצדדים, אך אינו קובע קביעות עובדתיות ביחס לטענה זאת
- 16 או אחרת. יתר על כן, השאלה המרכזית אינה אם המערער נטל חלק בממון רכישת הדירה,
- 17 גם אם יכול ותהא לכך משמעות, וכפי שהובא מהפסיקה זלעיל. כך גם יכול והשיתוף
- 18 הספציפי יחול גם על נכס שהובא על ידי אחד מבני הזוג עוד טרם הנישואין. בנוסף, היה
- 19 מקום לקבוע, עובדתית, אם ישנה משמעות לנטילת ההלוואות תוך שהבעל וקרוביו אף הם
- 20 צד למשכנתאות שנרשמו. עוד היה על בית המשפט לבחון, האם בפועל אכן כלכלת המשפחה
- 21 נפלה כולה על המשיבה בלבד, וללא כל סיוע מצד המערער. לא די בטענות בנושא זה, אלא יש
- 22 לקבוע ממצאים תוך הנמקתם. לדוגמא, התייחסות לשאלה מה היו המקורות לכלכלת
- 23 המשפחה בתקופות בהן המשיבה הודתה כי לא עבדה, והאם אכן הובאו ראיות שניתן היה
- 24 להביאן אודות תמיכה זאת או אחרת של מי מבני משפחתה.
- 25
- 26 28. לכל האמור, יש להוסיף את הנמקת בית המשפט קמא, לפיה מההסכם עולה כי
- 27 הצדדים בחרו להפריד בין משאביהם, וזאת כנימוק מהותי למסקנתו בשאלה זאת. אולם,
- 28 לכאורה, התעלם בית המשפט מכך, שמדובר בהסכם גירושין, אשר ברור שבא הוא להפריד
- 29 בין הדבקים. אולם, אין באמור בו כדי להסיק לאשר אירע לאחריו, משלא בוצע.
- 30
- 31 29. דומה כי אין צורך להרחיב מעבר לאמור, על מנת להיווכח כי אכן טרם הושלמה
- 32 המלאכה.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

1 ודוק, לא מצאתי לנכון להידרש להשגות נוספות שנטענו. כך גם לא לבחינה האם אכן  
2 בהתאם לחומר הראיות, שעמד לפני בית המשפט קמא, מסקנותיו ראויות בחינת שלילת כל  
3 הנטען על ידי המערער מחד גיסא, וקבלת טיעוניה של המשיבה מאידך גיסא.  
4 בנוסף, נוכח האמור, גם לא מצאתי לנכון להידרש לשאלה כפי שהציב בית משפט קמא  
5 בהחלטה האמורה, דהיינו, מה התנאים הנדרשים, אם בכלל, לסילוק בן זוג מדירה בה הוא  
6 מתגורר כ- 20 שנה, והאם די ברצונו של בן הזוג הרשום.  
7

8 **התוצאה האופרטיבית**

9 30. העולה מהמקובץ עד כה, כי פסק דינו של בית משפט אינו יכול להוות על כנו,  
10 בחינת הנמקותיו ומסקנותיו, וכי למעשה דרך המלך הייתה לבטל את פסק הדין, ולהחזיר  
11 את התיק לדיון בפני בית משפט קמא, על מנת שיידרש לכל הנושאים שפורטו בהרחבה  
12 כדלעיל.  
13

14 31. עם זאת, לרבות נוכח הצהרת המערער בפתח הדיון בפנינו, דומה כי בשלב זה אין  
15 צורך בכך. למעשה המערער אינו מבקש לחזור ולהתגורר בדירה, ואף מוכן שיינתן צו מניעה  
16 קבוע למניעת מגוריו בדירה. עם זאת, כמובן, שמבחינת המערער, משיג הוא על הנמקותיו  
17 ומסקנותיו של בית משפט קמא, אשר יכול ותהא להם השלכה למסגרות אחרות של הסכסוך  
18 שבין הצדדים.

19 עוד אין להתעלם, שאכן טענות המערער הועלו בדרך של הגנה בפני תביעה לסילוק ידו  
20 מהדירה, אולם מעת שהוא מוכן לתוצאה, אין צורך עתה להידרש לסוגיות אלו, וניתן יהיה  
21 להידרש להם בעתיד, במסגרת זאת או אחרת. כך בכל הקשור לטענת המערער, כי הוא זכאי  
22 למחצית מהזכויות בדירה מכח שיתוף ספציפי, כך לשאלת זכאותו של המערער למחצית  
23 משוויה של הדירה במסגרת איזון המשאבים. כמובן, שכל האמור תוך התייחסות להסכם  
24 ומשמעותו.  
25

26 ודוק, אין אני מוצא לנכון להתייחס לעניין תביעת הגירושין על אשר נטען והוחלט במסגרתה,  
27 ככל שעסקינן בנושא הרכושי לרבות בהקשר לדירה.  
28

29 32. טרם חתימת הדברים, אין מנוס מלחזור ולציין כי גם אנו התרשמנו כי הגיע העת  
30 לסיים את הסכסוך שבין הצדדים, וכי אכן דברי המערער בפני בית משפט קמא, ותפיסתו  
31 אודות "מעמדה" של המשיבה מקוממים, אם לא למעלה מכך.






בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

[REDACTED]

1 על מנת להסיר ספק אין בכל אשר פורט לעיל משום חיווי דיעה בהתייחס לטענות השונות,  
2 אלא רק משום הצבת אותם נושאים, שיכול ויהיה צורך להידרש להם, אם אכן תתעורר  
3 השאלה לעניין הזכויות בדירה. כך גם נדגיש כי אין באמור משום קביעה זאת או אחרת  
4 ביחס להסכם והקשור אליו.  
5  
6 33. אשר על כן, הייתי מציע לחברי לקבל את הערעור, באופן שפסק דינו של בית משפט  
7 קמא בטל, אולם הצו לפיו על המערער לסלק ידו מהדירה יישאר בתוקפו, נוכח הסכמת  
8 המערער, ומבלי שיש בתוצאה האמורה, משום קביעה זאת או אחרת לרבות בכל הקשור  
9 לזכויותיו הנטענות של המערער בדירה.  
10 עם זאת, נוכח הנסיבות ואשר ציין בית משפט קמא, לרבות הקשור לביטול פסק הדין  
11 הראשון שניתן, פסיקת בית משפט קמא בכל הקשור להוצאות המשפט תיוותר על כנה. כך  
12 גם יישא כל צד בהוצאותיו במסגרת הדיון בפנינו.  
13 הפיקדון שהפקיד המערער יוחזר לו באמצעות בא כוחו.  
14

  
ישעיהו שנלר, שופט  
אב"ד

15  
16  
17  
18  
19

**כב' השופט ד"ר קובי ורדי:**

אני מצטרף לחוות דעתו המקיפה של חברי, אב"ד השופט שנלר, ולתוצאה אליה הגיע,  
הראויה בנסיבות המקרה דנן.

  
ד"ר קובי ורדי, שופט

20  
21  
22  
23  
24



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו  
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

8.9.11

~~מס' תל אביב-יפו 288/11-9-11~~

1  
2  
3  
4  
5  
6

כב' השופטת רות לבהר שרון:

אני מצטרפת למסקנתו הסופית של חברי, אבי"ד יי שנלר, לפיה הצו לסילוק ידו של המערער מהדירה יישאר בתוקפו, זאת נוכח העובדה שבפועל הוא פינה את הדירה, והצהיר על הסכמתו למתן הצו, כך גם לגבי מסקנתו בכל הקשור להוצאות המשפט הן בבית משפט קמא והן בפנינו.

רות לב הר שרון, שופטת

7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21

הוחלט, כאמור, בפסק דינו של השופט שנלר.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' אלול תשע"א, 8 ספטמבר 2011.

רות לבהר-שרון,  
שופטת

ד"ר קובי ורדי,  
שופט

ישעיהו שנלר, שופט  
אבי"ד

בית המשפט המחוזי בתל-אביב  
**אני מאשר**  
שהעתק זה נכון ומהאיש למקו"ל  
תאריך 11-9-11  
288

קובי ורדי